

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723201937
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723201937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., o zaplatenie 136,67 € s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15Csp/31/2023-58 z 5. októbra 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobu o zaplatenie dlžného poistného za obdobie od 02.05.2019 do 02.05.2020 podľa poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 02.05.2019 súd prvej inštancie zamietol podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) z dôvodu, že žaloba na úhradu tejto pohľadávky bola podaná na Okresný súd Zvolen po uplynutí premĺčacej doby. Poistná zmluva o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. je zmluvou spotrebiteľskou, pri ktorej musí súd aplikovať ustanovenie § 54a OZ o nemožnosti vymáhať premĺčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa oznámenia žalobcu poistná zmluva pre nezaplatenie poistného zanikla dňa 1. marca 2020 v súlade s ustanovením § 9 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca si v konaní uplatňoval poistné do zániku poistenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.03.2020, odo dňa nasledujúceho po zániku poistenia. Ročné poistné mohla podľa dohody účastníkov zmluvy žalovaná platiť štvrtročnými splátkami v termínoch 02.05., 02.08., 02.11., 02.02. Splatnosť celého ročného poistného nezaplatením niektorej splátky dohodnutá nebola, preto sa splatnosť ročného poistného vzťahovala k poslednej splátke poistného v danom období. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobou podanou na Okresnom súde Zvolen 12. mája 2023 si žalobca uplatňuje premĺčaný nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, preto žalobu zamietol. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii v znení zákona č. 9/2021 Z. z. došlo k predĺženiu premĺčacej doby o 76 dní. Vychádzal z dôvodovej správy k zákonu č. 62/2020 Z. z. definujúcej cieľ tohto zákona zabezpečiť to, že v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020 a následne od 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynuli premĺčacie doby, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie z obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premĺčania. Zákonodarca podľa názoru súdu prvej inštancie nemienil ani neupravil

spočívanie všetkých premlčacích lehôt v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020 a následne od 19.01.2021 do 28.02.2021, ale len neplynutie tých premlčacích lehôt, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva v uvedenom období, t. j. koniec ktorých by pripadol na obdobie vymedzené v § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. Zákon č. 62/2020 Z. z. sa pri posudzovaní otázky premlčania aplikuje len na prípady, kedy premlčacie lehoty mali uplynúť v rozhodnom období od 27.03.2020 do 30.04.2020 alebo od 19.01.2021 do 28.02.2021. V žiadnom prípade nedošlo k predĺženiu premlčacej doby o 76 kalendárnych dní tak, ako si to vykladá žalobca.

1.1 Žalovanej napriek jej úspechu v spore nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) nepriznal z dôvodu, že jej v konaní žiadne nevznikli.

2. V odvolaní proti tomuto rozsudku žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku vytýkal súdu prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa § 365 ods. 1 písm. d), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a uplatnil aj odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C. s. p. o nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov a nesprávnom právnom posúdení veci. Z odvolacích dôvodov takto vymenovaných v úvode odvolania bližšie rozvinul len odvolací súd podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku, keď vytýkal súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci v otázke premlčania nároku žalobcu. Ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. podľa názoru žalobcu vo svojej hypotéze nevymedzuje ním dotknuté lehoty ako len tie lehoty, ktorých uplynutím odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. do 30. apríla 2020 by došlo k premlčaniu alebo zániku práva. Ustanovenie § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. svojou hypotézou adresuje všetky lehoty, keď ich definuje ako lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku práva. Obsah ustanovenia § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. je vymedzený jednoznačne a opačný záver súdu by znamenal svojvôľu výkladu ustanovení právnych predpisov, čo by znamenalo výrazný zásah do princípu právnej istoty. Žalobca tvrdí, že ak podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. zákonné premlčacie a prekluzívne lehoty v súkromnoprávných vzťahoch odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. do 30. apríla 2020 neplynuli, na určenie posledného dňa premlčacej doby je potrebné k pôvodnému poslednému dňu premlčacej doby pripočítať počet dní odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. do 30. apríla 2020. Žalobcom uplatnený nárok premlčaný nie je. Námietku premlčania nevzniesla v konaní ani žalovaná.

2.1 Súd prvej inštancie postupoval v rozpore s § 151 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalovaná bola v spore pasívna, žiadnym spôsobom tvrdenia žalobcu o existencii jeho nároku ani o výške nedoplatku na poistnom nespochybnila, preto mal súd tieto tvrdenia žalobcu považovať za nesporné.

2.2 Žalobca navrhuje odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici funkčne príslušný podľa § 34 ods. 1 C. s. p. na rozhodnutie o odvolaní žalobcu prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že pre rozhodnutie o odvolaní nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie v súlade s § 383 C. s. p. a preskúmaní postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov uplatnených žalobcami, ktorými je podľa § 379 C. s. p. odvolací súd viazaný, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

5. Žaloba doručená Okresnému súdu Zvolen 12. mája 2023 je stručná. Žalobca v nej uvádza, že dňa 02.05.2019 uzatvorili so žalovanou poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX so začiatkom poistenia 2. mája 2019 s ročným poistným vo výške 164,- € rozloženým na štyri splátky. Splatnosť ročného poistného sa vzťahuje k poslednej splátke poistného v danom období (02.02.2020), keďže si strany sporu podľa § 565 OZ nedohodli splatnosť celého ročného poistného pre nezaplatenie niektorej splátky. Dohodnuté poistné žalovaná nezaplatila, preto poistná zmluva zanikla 01.03.2020. Z údajov poskytnutých žalobcom je možné dospieť k záveru, že žalovaná nezaplatila ani jednu splátku poistného. Pokiaľ žalobca vymedzuje obdobie, za ktoré žalovaná dlhuje poistné v trvaní od 02.05.2019 do 02.05.2020, vzhľadom na zánik

poistenia je potrebné upresniť, že dlžné poistné vo výške 136,67 € predstavuje poistné za obdobie od 02.05.2019 do 01.03.2020 ako súčet troch štvrtročných splátok po 41,- € a alikvotnej časti štvrtej štvrtročnej splátky za obdobie jedného mesiaca (41,- € : 3 mesiace = 13,67 € na 1 mesiac). Poistenie zaniklo dňom 1. marca 2020 podľa § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalovaná nerozporovala tieto skutkové tvrdenia a súd prvej inštancie nepostupoval v rozpore s § 151 ods. 1 C. s. p., keď z takto tvrdeného a osvojeného skutkového stavu na základe žalobcom prednesených rozhodujúcich skutočností vychádzal. Pokiaľ dospel súd prvej inštancie k názoru o nedôvodnosti pohľadávky, tak nie z dôvodu odlišných skutkových zistení než prednášal žalobca, ale pre právne posúdenie veci podľa § 54a OZ a zákona č. 62/2020 Z. z.

6. Z odvolania žalobcu nie je možné pochopiť, aká vada má mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ani v čom vidí procesný postup súdu, keď dôvodom neúspechu žalobcu v konaní bolo meritórne rozhodnutie súdu o predmete sporu, nie procesné rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 05.11.2019 sp. zn. IV. ÚS 90/2019 iba citácia odvolacích dôvodov podľa zákona pre riadne uplatnenie odvolacích dôvodov nepostačuje. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a f) C. s. p. neboli uplatnené dôvodne.

7. Z predbežného právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie mal žalovaný vedomosť o tom, že súd považuje žalobu doručенú Okresnému súdu Zvolen 12. mája 2023 za oneskorene podanú z dôvodu začiatku plynutia trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ od 1. marca 2020. Výzvou z 30. mája 2023 vyzval konajúci súd žalobcu, aby oznámil, či trvá na podanej žalobe, ktorú súd hodnotí ako zjavne nedôvodnú. V odpovedi na výzvu súdu doručenej súdu prvej inštancie 09.06.2023 (č. I. 29 spisu) je zistiteľné, že podľa názoru žalobcu premlčacia doba sa predĺžila o 76 dní z dôvodu, že podľa zákona č. 62/2020 Z. z. spočívalo plynutie premlčacej doby v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 (35 dní) podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. a podľa § 8 písm. a) tohto istého zákona neplynula premlčacia doba ani v období od 19.01.2021 do 28.02.2021 v rozsahu 41 dní. Žalobca z ustanovení zákona č. 62/2020 Z. z. vyvodil, že svoj nárok na súde uplatnil pred uplynutím premlčacej doby.

7.1 V ďalšej výzve podľa § 138 C. s. p. poukázal súd prvej inštancie na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/8/2022 z 24.08.2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/16/2022 zo 07.07.2022 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/220/2021 z 29.09.2021, podľa ktorých sa lehoty predlžujú, len ak spadajú do dôb podľa § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. Žalobca zareagoval na túto výzvu okresného súdu poukazom na iné rozhodnutie všeobecného súdu, Okresného súdu Trnava z 09.06.2023 bez označenia spisovej značky a oznámil, že trvá na podanej žalobe.

8. Ak poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi stranami sporu 2. mája 2019 zanikla 1. marca 2020, žalobca si mohol nárok na zaplatenie poistného do zániku poistenia uplatňovať dňom 02.03.2020. Týmto dňom začala žalobcovi podľa § 101 OZ plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá by bez prihliadnutia na právnu úpravu prijatú zákonom č. 62/2020 Z. z. uplynula 02.03.2023, keď podľa § 122 ods. 2 OZ koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína.

9. Oproti svojim stanoviskám k výzvam súdu prvej inštancie na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby žalobca v odvolaní poukazuje len na § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., ktorým bolo prerušené plynutie lehôt ustanovených právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku práva [v čase odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. dňa 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 (prvá vlna COVID-19)] a nijako sa nevyjadruje k plynutiu premlčacích dôb podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. (druhá vlna COVID-19), ani neuvádza konkrétne dátumy začiatku a konca premlčacej doby na uplatnenie peňažného nároku voči žalovanej.

10. V rozsudku z 24.08.2022 sp. zn. 17CoCsp/8/2022 sa senát 17Co Krajského súdu v Banskej Bystrici v rovnakom zložení než prejednáva túto vec vyjadril k plynutiu premlčacích dôb podľa zákona č. 62/2020 Z. z. tak, že ak by trojročná premlčacia doba bez právnej úpravy zákonom č. 62/2020 Z. z. uplynula 15. februára 2021, je potrebné zohľadniť prerušenie plynutia premlčacej doby podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. od 19.01.2021 a po dátume 28.02.2021 doplynula žalobcovi trojročná premlčacia doba.

11. V rozsudku z 26.07.2023 sp. zn. 17CoCsp/41/2022 k predĺženiu premlčacej doby podľa zákona č. 62/2020 Z. z. o 76 dní (tak, ako to tvrdí žalobca v tomto konaní) senát 17Co Krajského súdu v Banskej Bystrici v totožnom zložení než prejednáva túto vec uviedol: „Nie je správny právny názor žalobcu, že na premlčanie uplatneného nároku je potrebné vzťahovať ustanovenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. týkajúce sa plynutia lehôt, v zmysle ktorých premlčacia doba žalobcovi nemala plynúť v špecifikovaných obdobiach a celkovo by sa tak predĺžila o 76 dní; podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (27.03.2020) do 30.04.2020 neplynú; podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., ktorý bol do uvedeného zákona doplnený novelou č. 9/2021 Z. z. vzhľadom na druhú vlnu pandémie COVID-19, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.01.2021) do 28.02.2021 neplynú; odvolací súd konštatuje, že uvedené zákonné ustanovenia v tomto konkrétnom prípade aplikovať nemožno a tieto nemajú vplyv na plynutie a koniec premlčacej doby v danom spore; zákonnou podmienkou aplikácie predmetných ustanovení je totiž skutočnosť, že by jej uplynutím došlo k premlčaniu práva, inak povedané, koniec premlčacej doby by musel pripadnúť do jedného z rozhodujúcich období, t.j. do obdobia od 27.03.2020 do 30.04.2020 (podľa § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z.), resp. od 19.01.2021 do 28.02.2021 (podľa § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z.); uvedená právna úprava zákona č. 62/2020 Z. z. sa teda vzťahuje len na tie premlčacie doby (resp. prekluzívne lehoty), ktorých koniec by v zákone vymedzených obdobiach uplynul... odvolací súd dáva do pozornosti aj rozhodnutia iných senátov Krajského súdu v Banskej Bystrici napr. rozsudok sp. zn. 14Co/10/2022 zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 17CoCsp/8/2022 zo dňa 24.08.2022, sp. zn. 17CoCsp/32/2022 zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 43CoCsp/16/2022 zo dňa 07.07.2022.“

12. Odvolací súd dodáva, že tento právny názor konštantne zaujíma Krajský súd v Banskej Bystrici napr. aj v rozhodnutiach sp. zn. 43CoCsp/19/2022, 43CoCsp/16/2022, 43Cob/12/2023.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29.09.2021 sp. zn. 2Cdo/220/2021 posudzoval včasnosť podania dovolania proti rozsudku krajského súdu doručenému dovolateľovi 15.02.2021, t. j. počas druhej vlny pandémie COVID-19, kedy § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. bolo prerušené plynutie premlčacích dôb a prekluzívnych lehôt v období od 19.01.2021 do 28.02.2021 a podľa § 9 ods. 1 aj plynutie procesných lehôt. Najvyšší súd uzavrel, že sa plynutie zákonnej lehoty na podanie dovolania prerušilo až do 28.02.2021 a celá dvojmesačná procesná lehota na podanie dovolania začala dovolateľovi plynúť až 01.03.2021 a uplynula dňom 01.05.2021. Odvolací súd vo veciach sp. zn. 17CoCsp/8/2022, 17CoCsp/32/2022 a 17CoCsp/41/2022 pri závere, že sa podľa zákona č. 62/2020 Z. z. prerušuje plynutie iba tých premlčacích dôb a prekluzívnych lehôt, ktorých koniec by pripadol do rozhodného obdobia prvej vlny pandémie COVID-19 alebo druhej vlny pandémie COVID-19 vychádzal práve z tohto rozhodnutia najvyššieho súdu, kde koniec lehoty na podanie dovolania pripadol tiež do rozhodného obdobia druhej covidovej vlny.

14. Vo veci prejednávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Cdo/197/2020 v uznesení z 25.03.2021 zaujal najvyšší súd názor, že ak koniec lehoty na podanie dovolania pripadol na deň 30.03.2020, podľa § 1 písm. a) v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. sa prerušilo plynutie procesnej lehoty na podanie dovolania v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 a koniec lehoty sa posunul na 04.05.2020.

15. K plynutiu lehôt podľa zákona č. 62/2020 Z. z. sa vyjadril Najvyšší súd SR aj v uznesení sp. zn. 7Cdo/319/2021 z 30.11.2021. Podľa dôvodov tohto rozhodnutia rozsudok krajského súdu bol dovolateľovi doručený 21.12.2020, dvojmesačná lehota na podanie dovolania začala plynúť 21.12.2020 a plynula do 18.01.2021 vrátane a dovtedy z lehoty uplynulo 29 dní. Dňom 19.01.2021 došlo k prerušeniu plynutia lehoty až do 28.02.2021; prerušenie plynutia lehoty zachytilo lehotu v momente, keď ostalo ešte 35 dní do jej konca. Od 01.03.2021 dobehol zvyšok dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania v rozsahu 35 dní.

16. Ak lehota na podanie dovolania by mala žalovanej začať plynúť 25. apríla 2020, vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. sa začiatok lehoty podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 25.11.2020 sp. zn. 7Cdo/226/2020 posunul na 1. mája 2020.

17. Podľa uznesenia NS SR z 28.03.2023 sp. zn. 1Cdo/189/2022 sa koniec lehoty na podanie dovolania pripadnutý na 25.01.2021 z dôvodu mimoriadnej situácie COVID-19 posunul na 06.03.2021. Na počítanie lehôt aplikoval najvyšší súd § 8 a § 9 zákona č. 62/2020 Z. z.

18. Uznesením z 26. novembra 2020 sp. zn. 2Obdo/67/2020 odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako oneskorene podané po zistení, že rozsudok odvolacieho súdu bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený 16. marca 2020 a keď koniec dvojmesačnej lehoty pripadol na 16. mája 2020 v sobotu, podľa § 121 ods. 3, 4 C. s. p. sa koniec lehoty posunul na 18. mája 2020. Dovolanie podané až 18. júna 2020 považoval najvyšší súd za oneskorene podané dovolanie.

18.1 Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo 17. augusta 2021 sp. zn. IV. ÚS 289/2021 zrušil toto uznesenie najvyššieho súdu z dôvodu, že najvyšší súd pri svojom závere nezohľadnil prerušenie plynutia zákonnej lehoty na podanie dovolania v dôsledku prijatia zákona č. 62/2020 Z. z. Podľa ústavného súdu, ak bol rozsudok odvolacieho súdu sťažovateľke doručený 16. marca 2020 a koniec lehoty v čase pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. pripadol na 16. mája 2020, teda dĺžka lehoty na podanie dovolania bola v absolútnom vyjadrení 62 dní, po zohľadnení právnej úpravy § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. lehota na podanie dovolania plynula od 16. marca 2020 do 26. marca 2020 a prestala plynúť 27. marca 2020, teda zo zákonnej lehoty uplynulo len 11 dní. Plynutie lehoty na podanie dovolania pokračovalo od 1. mája 2020, pričom do uplynutia lehoty zostávalo 51 dní. Koniec lehoty by pripadol na 20. júna 2020, avšak v zmysle § 121 ods. 4 C. s. p. sa koniec lehoty posunul na najbližší pracovný deň 22. júna 2020. Dovolanie podané 18. júna 2020 preto bolo podané včas. Podľa názoru Ústavného súdu SR k prerušeniu plynutia procesnej lehoty došlo, aj keď jej koniec nepripadol na obdobie obmedzenia pohybu obyvateľstva počas prvej vlny pandémie COVID-19, ktorá trvala od 27.03.2020 do 30.04.2020.

19. Ústavný súd SR nálezom sp. zn. I. ÚS 51/2023 z 20. apríla 2023 zrušil aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2022 sp. zn. 4Obdo/68/2021, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že na dovolanie podané žalobcom z dôvodu zmeškania lehoty nemožno prihliadnúť ani na základe zákona č. 62/2020 Z. z. Ústavný súd tento názor za správny nepovažoval, pretože v sťažovateľovom prípade lehota na podanie dovolania začala plynúť doručením rozsudku krajského súdu sťažovateľovi 1. januára 2021 a koniec lehoty by v čase pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 9/2021 Z. z. (teda ak by nenastalo spočívanie lehoty) pripadol na 1. marca 2021 (po skončení lehoty na obmedzenie pohybu, ktorá trvala do 28. februára 2021). Podľa názoru ústavného súdu lehota v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021 neplynula, spočívala podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. Opätovne začala lehota plynúť až 1. marca 2021 a jej koniec pripadol na 12. apríla 2021.

20. V uznesení sp. zn. 7Cdo/97/2022 z 30. marca 2023 najvyšší súd vyslovil názor, že ak procesné lehoty na podanie opravného prostriedku začali plynúť počas obdobia účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020, je potrebné podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. prihliadnúť na neplynutie lehôt. V tejto veci boli rozhodnutia súdu prvej inštancie doručené stranám sporu 22. apríla 2020 a 30. apríla 2020, t. j. počas lehoty uvedenej v § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., preto lehota na podanie odvolania začala týmto stranám plynúť až 1. mája 2020.

21. Podľa § 1 písm. a), b) zákona č. 62/2020 Z. z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

21.1 Podľa § 8 písm. a), b) zákona č. 62/2020 Z. z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

22. Všetky rozhodnutia najvyšších súdnych autorít uvedené v bodoch 14 až 20 odôvodnenia tohto rozhodnutia sa týkajú plynutia procesných lehôt ustanovených zákonom alebo určených súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkom konania a stranám sporu podľa § 2 ods. 1 a § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. Senátu odvolacieho súdu prejednávajúcejmu túto vec nie je známe rozhodnutie najvyššej súdnej autority, v ktorom by sa výslovne riešila ako otázka zásadného právneho významu, či sa podľa § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. predlžujú všetky

premlčacie a prekluzívne lehoty bez ohľadu na to, či ich koniec pripadá do jedného z rozhodujúcich období vymedzených zákonom č. 62/2020 Z. z., t. j. do obdobia od 27.03.2020 do 30.04.2020, resp. od 19.01.2021 do 28.02.2021.

23. V prejednávanej veci zaujal súd prvej inštancie názor k plynutiu hmotnoprávnej lehoty, premlčacej doby podľa § 101 OZ so začiatkom plynutia od 02.03.2020, ktorej koniec podľa § 122 ods. 2 OZ pripadol na 02.03.2023.

24. Odvolací súd v súlade s názorom vyjadreným v jeho skorších rozhodnutiach sp. zn. 17CoCsp/8/2022, 17CoCsp/32/2022 a 17CoCsp/41/2022 zotrváva na názore, že na beh hmotnoprávnej premlčacej doby sa zákon č. 62/2020 Z. z. aplikuje len v prípade, ak koniec premlčacej doby prípadne do jedného z rozhodujúcich období podľa § 1 písm. a) od 27.03.2020 do 30.04.2020 alebo podľa § 8 písm. a) od 19.01.2021 do 28.02.2021 zákona č. 62/2020 Z. z., pretože len takýto výklad zodpovedá cieľu a zmyslu zákona č. 62/2020 Z. z. opakovane vyjadreného v dôvodovej správe k pôvodnému zneniu zákona a jeho novele uskutočnenej zákonom č. 9/2021 Z. z., aby v čase vyhlásenia zákazu pohybu na území SR z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19 nemuseli občania a podnikatelia vykonávať úkony potrebné na uplatňovanie svojich práv z obavy, že by o ne prišli v dôsledku premlčania alebo prekluzie.

25. Zákon č. 62/2020 rozlišuje plynutie hmotnoprávných lehôt a procesnoprávných lehôt, čo vyplýva z osobitnej úpravy plynutia hmotnoprávných lehôt v § 1 a § 8 a procesnoprávných lehôt v § 2 a § 9. Za účelom dosiahnutia cieľu zákona tento v § 1 písm. b) a § 8 písm. b) navracia hmotnoprávne lehoty uplynuté pred jeho účinnosťou, avšak nie v celom rozsahu, len ich časť, aby oprávnené osoby mohli svoje nároky uplatniť na súde ešte 30 dní po nadobudnutí účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. Pokiaľ zákaz pohybu z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19 nemohol žiadnym spôsobom ohroziť právo vymáhateľné na súde v dostatočne dlhej premlčacej dobe na súde (ako v tomto prípade), nie je dôvod na predĺženie premlčacej doby, ktorej cieľom je nútiť k oprávneniu osobu, aby si svoje práva uplatnila na súde v primeranej lehote. Žalobcu pri uplatnení práva na zaplatenie dlžnej sumy poistného, ktoré vzniklo 2. marca 2020, zákaz pohybu v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021 žiadnym spôsobom neobmedzoval. Premlčacia doba plynula aj do 02.03.2023, avšak žalobca v rozpore so zásadou „vigilantibus iura“ (každý nech si stráži práva) nekonal a svoje nároky si na súde včas neuplatnil. Súd prvej inštancie správne podľa § 54a v spojení s § 101 OZ žalobu z dôvodu vymáhania premlčaného nároku v spotrebiteľskej zmluve zamietol.

26. Pre aplikáciu ustanovenia § 54a OZ nebolo potrebné, aby žalovaná vzniesla námietku premlčania a toto ustanovenie aplikuje súd v spotrebiteľských veciach ex offo. Žalobca nedôvodne vytyka súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku.

27. Ak žiadna z odvolacích námietok nebola uplatnená dôvodne, bolo potrebné rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť.

28. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd žalovanej voči žalobcovi nepriznal z dôvodu, že jej žiadne nevznikli. Podľa uznesenia NS SR z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018 (R 72/2018) je v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa strane náhrada trov konania nepriznáva, ak jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).